

συνδυασμός ούτος τῆς ἀποξηράνσεως ὑγροῦ πυρετοφόρου ἐδάφους μετὰ τῆς ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι ὑγιεινῆς ἐργασίας τῶν καταδίκων ἀπεδείχθη λίαν εὐτυχής, καὶ τὸ πείραμα τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως θεωρεῖται ἐπιτυχές. Ἡ φύλαξις τῶν καταδίκων γίνεται δι' ὀλιγαριθμοῦ φρουρᾶς. Ὅλοι ἐρωτηθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Σκουζέ ἐφαίνοντο κατευχαριστημένοι διότι ἀπηλλάγησαν τοῦ σκότους καὶ τῆς φρίκης τοῦ μπάνιου καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιον.

Τὴν Κυριακὴν πάλιν θὰ παραστῶμεν εἰς θαλερὸν γυμναστικὸν θέαμα τοῦ Β' καὶ τοῦ Δ' Γυμνασίου. Ἀρχιστράτηγος ὁ κ. Πύργος.

Ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκ τῶν διακριομένων ἐκεῖ δικηγόρων, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικο-θρησκευτικῶν ζητήμασι, ὁ κ. Μιλτιάδης Καραβοκυρός, συγγραφεὺς συγγράμματος περὶ ἐτεροδικίας ἐκ τῶν μάλα πεπαιδευμένων καὶ ἐθνικῶς ἐργαζομένων.

Πῶς σὰς φαίνεται, κύριε Ἕλληνας ὑπάλληλοι, αὐτὴ ἡ εἰλικρίνεια τῶν τούρκων συναδέλφων σας;

Οἱ θυρωροὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν — γράφει ὁ «Μηνύτωρ» Κωνσταντινουπόλεως, ὑπέβαλον ἐν σώματι τὴν παραίτησίν των, καθυποχρεωθέντες διὰ νόμου νὰ μὴ λαμβάνωσι δῶρα πρὸς διεξαγωγὴν διαφορῶν υποθέσεων.

Ὡραῖον ὅμως εἶνε, ὅτι ἡ διεξαγωγὴ διαφορῶν υποθέσεων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς θυρωρούς.

Ἄ! Μίχο, Μίχο, ἀν ἦσο τούρκος, βεβαίως θὰ ἦτο Σερασκερής!

ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

καθὰ ἐπιστέλλει ἐκείθεν Ἕλληνας δυνάμενος νὰ προσεγγίσῃ τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους, πιστεύεται ἐκείσε ὅτι ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας ἐνταῦθα ἐτέθησαν αἱ γενικαὶ βάσεις ἐλληνοβουλγαρικῆς συμμαχίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρσεως τοῦ σχίσματος καὶ τῆς διχοτομήσεως τῆς Μακεδονίας.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἰδού καὶ μικρὰ στατιστικὴ τῶν ἐλληνικῶν χωρίων, ὧν οἱ κάτοικοι ἀπαυθίσαντες θέλουσι νὰ ἐλθοῦν νὰ ἀναπαυθοῦν ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν κόλπων. Τὸ χωρίον Ἀσπρος, μὲ 300 οἰκογενεῖας. Τὸ χωρίον Κεστρίτσι μὲ 80 οἰκογενεῖας. Τὸ χωρίον Γενίκιοι μὲ 30 οἰκογενεῖας, Τὸ χωρίον Καβάρνα μὲ 120 οἰκογενεῖας. Τὸ χωρίον Σκουτσούκι μὲ 200 οἰκογενεῖας. Τὸ χωρίον Τσαούσκιοι, μὲ 80 οἰκογενεῖας. Τὸ χωρίον Καρὰ Χουσεῖν μὲ 200 οἰκογενεῖας.

Πρόκειται λοιπὸν περὶ σωτηρίας πεντακισχιλίων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἄλλως ἢ μετὰ ἐν ἔτος ἢ μετὰ πάντε εἶνε καταδικασμένοι ν' ἀπολεσθῶσιν.

Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σκεφθῇ πολὺ πρὶν ἢ τολμήσῃ νὰ ἀποπέμψῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν χωρίων αὐτῶν.

Ἄν ἡ Ἀθήνα τοὺς ἐφάνη κατὰ τὴν ὥραϊαν ἔκφρασιν τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ζωντανῶν παράδεισος, ἀν τύχουν ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἡ Ἑλλάς ὅλη θὰ τοὺς φανῇ ζωντανὴ κόλασις.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν πιστεύομεν νὰ τολμήσῃ νὰ πάρῃ ἔς τὸ λαϊμὸ τοῦ πεντακισχιλίου Ἑλλήνας!

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 482)

Ἡ Ἰωάννα ἐσώθη, ὄχι ἐκ θαύματος, ἀλλ' ἐκ προνοίας. Ἰδού δὲ τί συνέβη. Εὐρέθη ἐν τὴν χώραν ἐλθὼν διὰ σὰς κυρία βαρόνη.

— Δι' ἐμέ;

— Μάλιστα. Ἦθελον νὰ γνωρίζω πῶς σεῖς καὶ ἡ θυγάτηρ σας ἐζήτε ἐν Βωκοῦρ, ποίαν ὑπόληψιν εἶχετε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, πῶς σας ἐθεώρουν οἱ χωρικοί. Ἀφού συνέλεξα τὰς πληροφορίες μου, δηλ. ὅτε ἔμαθον περὶ τῆς ἀγαθότητος, τῆς ἀγαθοεργίας καὶ περὶ τῶν σπανίων ἀρετῶν σας, ἀπεφάσισα νὰ ἐπανέλθω ταχέως εἰς Παρισίους, διότι προησθάνομην τὰς συμφορὰς καὶ τὰ δεινὰ τῆς Γαλλίας. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἤμην μεταξὺ Μαρέιλ καὶ Βλαϊνκούρ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς κατὰ μῆκος τοῦ Φρού. Εἶχα μαζὺ μου ἓνα

μόνον ὑπνέτην ἀνθρωπὸν ἀφωτισμένον, εἰς τὸν ὅποιον τρέφω πλήρη ἐμπιστοσύνην. Ὡδήγει τὴν ἀμαξάν καὶ ἐπαρευόμεθα ὀρμητικῶς. Ἄμμι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ Βλαϊνκούρ, ὁ ἵππος ἠναγκάσθη νὰ βραδύνῃ τὸ βῆμα. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ὑπνέτης μου ἔδειξε παράδοξον κίνησιν, ἥτις ἐγένετο εἰς τὸν ποταμόν. Προκύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνεγνώρισα μετ' ὀλίγον ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἀνθρωπὸς παλαίων κατὰ τοῦ ρεύματος, ὑπερανθρώπους καταβάλλον προσπαθείας, διὰ νὰ πλησιάσῃ τὴν ὄχθην καὶ καταλάβῃ κλάδον ἢ ρίζαν.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἀφηγῆθη εἰς τὴν βαρόνην πῶς αὐτὸς καὶ ὁ κ. Λανδρὺ ἐβοήθησαν τὸν Λυκογιάννην καὶ ἔσωσαν οὗτος τὴν Ἰωάνναν.

— Ὡ, ναί, εἶπεν ἡ κυρία Δεσιμαίτζ, ἡ θεία Πρόνοια ἠγρύπνει ἐπὶ τῆς πτωχῆς κόρης! ἀλλὰ παράφρων, παράφρων!...

Ἄ! ὁ Θεὸς, ὁ θελήσας νὰ σωθῇ, θὰ ἐπιβλέψῃ καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῆς!

— Ἀναμένω καὶ ἐλπίζω, κυρία!

— Ὡ, θεραπευθῇ, κύριε, θὰ θεραπευθῇ.

— Ὡ, παρακαλέσθητε ὑπὲρ αὐτῆς, κυρία βαρόνη, καὶ ἡ ἰκεσία σας θελεῖ εἰσακουσθῇ.

Μέλλω τώρα νὰ σὰς διηγήσω περὶ τῆς μαρτυρίας Σαμαράνδ καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς, διότι τὸ τεχθὲν ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Βλαϊνκούρ, ὅπου αὐτὴ ἐκρατεῖτο ἐπὶ ἐξαιτίαν περίπου, ἦτο ἄρρεν.

Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

Σήμερον λοιπόν περί ὥραν 9 οἱ τρεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ Κεστριτσίου μετὰ τὸ καλλιὰκι καὶ τὰ μπουτούρια των παρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἱεροδικόνου Ἀθανασίου Καπουράλη, χρηματίσαντος τοιοῦτου ἐν Βάρνη καὶ γνωρίζοντος αὐτοῦ καὶ φιλοξενούντος ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἦλθον ἐνταῦθα, ὁ κ. Πρόεδρος τοὺς ἠρώτησε πῶς μένουσιν εἰς τὰ χωριὰ των, ἀφοῦ ἔχουν χωράφια, ἀμπέλια, ζῶα κλπ.

Οἱ χωρικοὶ τῷ ἀπήντησαν μετὰ τὴν ἀφελῆ των γλῶσσαν :
— Δὲν μπορούμε νὰ ζήσωμε, δὲν ἔχομε ἐκκλησιά, δὲν ἔχομε σχολιὸν, δὲν ἔχομε παπᾶ. Δῶστε μας τα αὐτὰ, καὶ τότε μένομε· καὶ ἐμεῖς δὲν θέλομε νὰ φύγομε.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πάλιν ἐπέμεινε λέγων :

— Καλὸν εἶνε νὰ μέινετε εἰς τὰ χωριὰ σας, ἴσω· κατορθώσωμε νὰ σᾶς ἀποδοθῶσιν τὰ σχολεῖα καὶ αἱ ἐκκλησῖαι σας, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἡγεμόνος· ὁ ἡγεμὼν ἐπὶ τέλους μᾶς τὸ ὑπεσχέθη τοῦτο.

Λαβὼν τὸν λόγον τότε ὁ συνοδεύων τοὺς χωρικοὺς ἱεροδιάκονος, εἶπεν ὅτι θὰ πάθουν καὶ τὰ χωριὰ αὐτῶν ὅ,τι ἔπαθαν τὰ ἄλλα εἰκοσι χωριὰ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Βάρνης. Ὁ ἡγεμὼν μπορεῖ νὰ ἔχη ὅλην τὴν διάθεσιν, ἀλλ' ἡ Βουλγαρία εἶνε Βουλγαρία· προσέθεσε δὲ καὶ τό : Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.

Μετὰ τὴν ὑπόμνησιν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ περιέλθουν τὴν Θεσσαλίαν διὰ νὰ ἰδοῦν τί λογιῶν σιτάριζ κάμνει ὁ τόπος καὶ ἐκλέξουν τὸ μέρος ὅπου θὰ ἀποικήσουν, ὁ κ. Πρόεδρος τοὺς διεβεβαίωσεν ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ τοῖς παράσχη ὅλας τὰς

εὐκολίας, καὶ ὅτι νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς πατρίδας των καὶ ἅμα δὲν τοὺς δοθοῦν αἱ ἐκκλησῖαι καὶ τὰ σχολεῖα των, τότε νὰ ἔλθουν ἐδῶ, καὶ ἡ κυβέρνησις θὰ τοῖς ἀγοράσῃ γαῖας τὰς ὁποίας ἀγάγια ἀγάγια θὰ πληρώσουν.

Ἐνῶ ἔφευγον, καὶ πάλιν ὁ κ. Πρόεδρος μετὰ συγκινήσεως τοὺς διεβεβαίωσεν :

— Πηγαίνετε, καὶ ἂν ἐξακολουθοῦν νὰ σᾶς ταραττοῦν, θὰ σᾶς πάρουμε ἐδῶ, δὲν θὰ σᾶς ἀφήσουμε νὰ πεθάνετε.

Οἱ χωρικοὶ ἔφυγον καταγοητευμένοι μετὰ τὸν κ. πρωθυπουργόν, εἰς τὸν ὅποιον δὲν παύουν εὐχόμενοι χρόνια πολλὰ, Ἀμήν.

Τὴν Κυριακὴν δὲ ἢ τὴν Τετάρτην ἐξόδοις τῆς κοubernήσεως καὶ μετὰ συστατικὰ εἰς τὰς ἀρχὰς ἀναχωροῦσι μεταβαίνοντες εἰς Θεσσαλίαν πρὸς ἀνεύρεσιν καταλλήλου μέρους διὰ ἀποικισμόν.

Η ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ

Οἱ κύριοι δικαστικοὶ καὶ οἱ δικηγόροι μας νομίζει τις ὅτι εἶναι ἡ καρτῆδες ἢ χοτζάδες ἢ Βραχμάνοι ἢ Δερβίσηδες ἢ ἄλλοι φιλόσοφοι μουτισταί, πυθαγορίου, βουδαμάρας καὶ δὲν ἐννοοῦν, δὲν θέλουν οἱ μὲν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως νὰ μὴ πνεύσῃ τίποτε, οἱ δὲ πρὸ τῆς διαδικασίας νὰ μὴ γραφῆ τίποτε, διὰ νὰ μὴ ἐπηρεασθῆ ἡ δικαιοσύνη. Αὐτὴν τὴν βλακωδὴν φράσιν τὴν ἀκούομεν τώρα ἐκατομμύρια φοραῖς, καὶ χωρὶς καμμία ἐπιστημότης νὰ ἐγέρθῃ νὰ πατάξῃ τὴν ἀκατανόμαστον καὶ ἐγκληματικὴν αὐτὴν βλακείαν. Ἄν οἱ δικασταὶ ἐνεφοροῦντο ὑπὸ ἀγίου πνεύματος, ἂν ἦσαν μάντις, ἂν ἦσαν Σίβυλλαι, ἂν ἀνέβαινον ἐπὶ τρίποδος, ἂν ἐμέθουν ἀπὸ χάσις καὶ διεβλεπον μετὰ τὴν δευτέραν ὄρασιν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ δικαίου δι' εἰκόνων καὶ σημείων, ἐννοοῦσαμεν τότε ὅτι δὲν εἶχον ἀνάγκην

Καὶ ἐδῶ ἀκόμη, κυρία βαρόνη, πρόκειται περὶ δυστυχοῦς παράφρωνος.

— Τί, κύριε, ἡ μαρκησία ἦτο παράφρων !

— Ὁφείλω νὰ τὸ πιστεύσω, κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἠδυνήθην νὰ συλλέξω.

— Πόσαι συμφοραὶ, Θεέ μου !

— Ἄγνοῶ πῶς ἔζη ἡ μαρκησία κατὰ τοὺς ὀλίγους μῆνας, οἵτινες προηγήθησαν τῆς εἰς Βλαϊνκοῦρ ἀφίξεώς της, καὶ ἐπομένως ὅ,τι ὑπέφερε καὶ πῶς τὴν μετεχειρίσθη ὁ βαρόνος Σιμαίτζ, εἰς τὸν ὅποιον ὁ μαρκησιὸς ἠναγκασμένος νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν εἶχεν ἐμπιμπτευθῆ. Ὅλοι αἱ ἐπὶ τούτῳ ἔρευναί μου ἀπέβησαν ἀνωφελεῖς. Ἄγνοῶ ὡσαύτως πῶς ἡ μαρκησία ἔγινε παράφρων. Θέλω νὰ πιστεύω ἀκόμη, μέχρις οὗ ἀποδειχθῆ τὸ ἐναντίον, ὅτι τὸ λογικόν της ἀπωλέσθη αἴφνης ἐνεκα τῆς τρομερᾶς προσβολῆς, ἣν ὑπέστη μανθάνουσα τὸν θάνατον τοῦ μαρκησιου.

Τότε δὲ βεβαίως ὁ βαρόνος Δεσιμαίτζ ἐσκέφθη νὰ καταλάβῃ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ του, περιουσίαν ἀνήκουσαν εἰς τὴν χήραν του καὶ εἰς τὸ τέκνον, τὸ ὅποιον ἐγέννησεν. Διὰ τὴν διαπράξιν τὸ κακούργημα τοῦτο, ἕτερον κακούργημα κτηνωδέστερον καθίστατο ἀναγκαῖον. Ἡ δυστυχὴς μαρκησία, ἥτις, ἥτις μόλις ὠμίλει τὴν γαλλικὴν, ἥτις οὐδένα ἐγνώριζεν ἐν Γαλλίᾳ, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ πρὸστατεύσῃ, περιωρίσθη ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Βλαϊνκοῦρ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν γυναικὸς τινος καὶ ἐνός ἀ-

θλίου ὀνόματι Γραπιε, τοῦ ὁποίου ἀποστολὴ ἦτο νὰ ἐμποδίξῃ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν παλαιὸν πύργον, ὡς ἄλλος κέρβερος. Ὁ ἀπαίσιος οὗτος ἄνθρωπος δὲν ζῆ πλέον σήμερον· ἀλλὰ πρὸ τοῦ θανάτου του εἶχε κάμει εἰδὸς τι ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν ὁφείλω τὰς πληροφορίας τῶν ὀπλιῶν ἀμέσως θὰ ἐννοήσητε ὅλην τὴν σπουδαιότητα.

Ὅτε ὁ Κάρολος Σεβρὺ προσεικλύσθη εἰς ἐνέδραν, ὡς γνωρίζετε, καὶ κατεκρημνίσθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, ἡ δυστυχὴς μαρκησία εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὸν πύργον τοῦ Βλαϊνκοῦρ. Εἶχε κομισθῆ ἐκεῖ ὑπὸ ἀγνώστου, ὅστις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἦτο ὄργανον τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ. Ἴσως ὁ ἀνὴρ οὗτος, τοῦ ὁποίου οἱ συνένοχοι δὲν ἐγνώριζον τὸ ὄνομα, ἦτο τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὸ ὅποιον εἶχετε ἴδει ἐπισκεπτόμενον μυστηριωδῶς τὸν βαρόνον.

Ὅλιγας ἡμέρας ὕστερον μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καρόλου Σεβρὺ, τὸ ἀτιμὸν τοῦτο, τὸ ὅποιον ἐλπίζω νὰ ἀνεύρω μίαν ἡμέραν, μεθ' ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ νὰ κυβῆ, ἔφθασε νύκτα εἰς τὸν πύργον τοῦ Βλαϊνκοῦρ. Ἐρχετο νὰ παραλάβῃ καὶ ὀδηγήσῃ τὴν μαρκησίαν εἰς ἄλλο μέρος. Αἱ πληροφορίαι μου περὶ τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς φθάνουσι ἕως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ἀφοῦ δὲν ἀπηλλάχθησαν ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ δηλητηρίου, τοῦ ἐγγχειριδίου ἢ διὰ παντός ἄλλου μέσου, δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ὅτι τὴν παρέλαβον ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ Βλαϊνκοῦρ, διὰ νὰ τὴν δολοφονήσωσιν. Ἰποθέτομεν λοιπὸν ὅτι ὁ